

Մերի զէ միւ' թէսկեր — Դէ՞սը-
քոյ հաշտել. faire cas de qc.

Գըսսա — շարժուող և պարտա-
նքնու. tenir qn. de court et
fort sujet, lui laisser peu de li-
berté.

Պիր իշի եօլույլա — Բարձր
և բարեկամ. prendre bien une
affaire.

Թաշա, թիւ ֆէյէ — Եղանակել,
հարկանել և արժեքի (= արժեք
նշել), հրացանու. tuer à coups
de pierres (= lapider), à coups
de fusil (= fusiller).

Թօփա — Գնդակահարել. canonner,
battre à coups de canon.

Չիհիսուէ — (զապիթ էթ.) յո-
ւնի ունել. retenir; mettre, garder
dans sa mémoire.

Խազը, սիւլիւք — յարել. հա-
շտանել. prendre, faire son effet,
s'attacher à...

Չիէք, ֆիսան — արժարանալ.
prendre, s'enraciner.

Պաշ, աղբը, սըթմա... — հա-
նանել, գալ է իբրայ (անդի էրէթ).
prendre à qn., commencer d'avoir
mal à la tête ou des maux de
tête, être saisi (de la fièvre),
attaqué.

Խազմուր եօլուա — Կանանել ան-
դի էրէթի վիշտի (գնայաթի). la pluie
(nous) prit en chemin.

Տէնիզ — Բաւալի զըրթնի գալ.
avoir mal au coeur, avoir le
mal de mer.

Սիւա, մայէ... — հաշտանել.
թանդրանալ. prendre, s'épaissir,
se cailler.

Տաւար, ինաա — յատուել. s'en-
têter, s'obstiner.

Կէօզ — (զապուլ. Բթիմաա.)
վարանել. հաշտել ընդ. compter sur
qn., voir qn. ou qc. de bon oeil.

Թուժմաճ (աղբ). Գ. (արժեք-
պար.) Բան է արժեքի. potage de
pâtes, (potage au) vermicelle.

Թուժու, Գ. (րէհիս.) գրա-
գաջ.

— զիրմ. (իրհան.) գրա-
դրել. mettre en gage, engager.

Թուժուզ, Գ. ընդարժայեալ
(անարժ). perclus.

Թուժուզուզ, Գ. Բժշկան-
ընդարժայեալ. perclu-
sion.

Թուժուլմազ, Գ. (կիրիֆթար.
ֆիրիֆթէ, շիրիֆթէ օլ. էլէ կէշ-
մէք. եազպը էլէ զիրմ.) անանել
է ներս. ներքինալ էլէ. 2. (տու-
զազա սիւլմէք.) ըմբռնել. է Բա-
նարանանել. être pris, saisi,
arrêté; 2. être pris, attrapé.

Մզա — (ձիֆուճ օլ.) ընդար-
ժանալ. հինարանալ. s'engourdir,
s'engager, devenir malade (en
parlant des organes).

Մ, կիւն, կիւնէշ — (միւնիսաւիֆ,
խուսուֆ, միւնքեւիֆ, քիւսուֆ
օլ.) Խառնուել և անել, արեւիկան.
s'éclipser.

Մէս — (մախուզ օլ. զըսըմազ.)
իւրիւրել. s'enrouer.

Տիւ — Կարանանել զբարբառ. 2.
Կարանանել. perdre la parole; 2.
demeurer, rester muet.

Թուժուլմազ, Գ. Բարբառել.
prendre (feu), s'allumer, s'en-
flammer.

Ղափզպա — (մու'արազա, մի-
ճաուէլէ էթ.) Կարանել ընդ
անդի. se prendre de querelle avec
qn., prendre querelle, avoir un
démêlé avec qn.

Իթէքէրի — (նա շարգալմազ.
թէլաշ.) Խառնել. յիւնել. Կարանել
է Կարանել. s'embarrasser, se faire
une grande affaire; se presser
(ou hâter) trop.

Թուժուլմազ, Գ. Բար-
բառել. allumer, enflam-
mer; mettre le feu à..., em-
braser.

Թուժուզ, Գ. (էսիր.) գրի-
պրիսոնի (de guerre).

Թուժրազ, Գ. Խանդ. Լույսի.
amorce, amadou, allumette.

Թուլ, Գ. Երկարանելու. Կարան-
ու. longueur; longitude; lon-
gue durée.

Թուլա, Գ. էլ. աթղէլ, ար.
Թուլէն, Գ. յերկարանելու. ընդ
երկարանել. en long, en longueur.

Թուլազ, Գ. յ. թալիզ. Եր-
թուլու, Գ. Երեւել. ծագել.
paraître, se lever.